



## בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 62062-06-20 מדינת ישראל נ' טבול(עציר)

בפני כבוד סגן הנשיא ירון מינטקביץ

בעניין: מדינת ישראל  
ע"י עו"ד נתי בן חמו

המאשימה

נגד

סהר טבול  
ע"י עו"ד מיכאל עירוני

הנאשם

### גזר דין

#### רקע

הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירות של החזקת נשק, אבזר נשק ותחמושת ושינוי זהות של רכב. וכך נקבע בהכרעת הדין:

ביום 8.6.20, בסמוך לשעה 10:10 הגיע הנאשם יחד עם אחיו, דביר טבול (להלן: **דביר**) לסוכנות השכרת רכב בעיר ראשון לציון והשניים שכרו יחד מכונית מסוג מזדה. בסמוך לשעה 11:00 הגיעו השניים לחנות "ריקושט" בעיר ראשון לציון וקנו מיכל גז פלפל, שתי מסיכות, שני זוגות כפפות וסליל של סרט בידוד שחור. לאחר מכן זייפו הנאשם ודביר את לוחיות הרישוי של המכונית, בכך שהדביקו סרט בידוד שחור על חלק מהספרות של לוחית הרישוי באופן שמספר הרכב נחזה להיות 803-86-381 במקום 303-66-301.

בשעה 11:44 הגיעו הנאשם ודביר במכונית לחניון של בניין מגורים ברחוב העליה בבית שמש בו התגורר הנאשם וחנו בחנייה פרטית של אחת השכנות. אותה שכנה הזמינה משטרה, וכאשר הגיעו שוטרים למקום הבחינו כי לוחית הרישוי מזויפת, ובהמשך גילו במכונית אקדח מסוג CZ, מחסנית וששה כדורים, בהם החזיק הנאשם.

#### טענות הצדדים

ב"כ המאשימה הפנה לכך שנסיבות החזקת הנשק במקרה זה מלמדות על כוונה לעשות בו שימוש פלילי שתוכנן על ידי הנאשם מראש. עוד הפנה למגמת ההחמרה הכללית בעבירות נשק, העולה מפסיקת בתי המשפט. לאור אלה ביקש לקבוע כי מתחם העונש ההולם את מעשיו של הנאשם הוא מאסר, לתקופה שבין שנתיים ועד חמש שנים. לאור הרשעותיו הקודמות של הנאשם והעובדה שלא קיבל אחריות למעשיו, ביקש להשית עליו עונש של שלוש וחצי שנות מאסר.



## בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 62062-06-20 מדינת ישראל נ' טבול(עציר)

ב"כ הנאשם הפנה לכך שבסופו של יום מעשיו של הנאשם לא גרמו לכל נזק. עוד הפנה לכך, שלמרות המסד הראייתי הזהה, רק נגד הנאשם הוגש כתב אישום בשל החזקת הנשק, ואילו אחיו יצא פטור – כאשר ברור כי הנאשם אינו המעורב היחיד במקרה. לעניין קביעת העונש בתוך המתחם, הפנה הסניגור לכך שעברו של הנאשם אינו מכביד, ועבירת האלימות בה הורשע נעברה כאשר היה צעיר לימים.

לאור אלה ביקש ב"כ הנאשם להשית עליו עונש שלא יעלה על עשרה חודשי מאסר.

ב"כ שני הצדדים הפנו לפסיקה לתמיכה בטיעוניהם. במיוחד התייחסו הצדדים לגור הדין שניתן בבית המשפט המחוזי חיפה בת"פ 15148-03-12, מ"י נ' כבהא, אליו אתייחס בהמשך.

### מתחם העונש הולם

כחברה מקדימה אומר, כי אקבע מתחם עונש הולם אחד למכלול העבירות בהן הורשע הנאשם: הנשק הוחזק יחד עם המחסנית והתחמושת והעבירות הכרוכות בהחזקתן נבלעות בהחזקת הנשק. גם זיוף לוחיות הרישוי קשור להחזקת הנשק, ונועד – כך נראה – לאותה מטרה.

הנאשם שכר מכונת יחד עם אחיו – למרות שמעובדות הכרעת הדין עולה כי לא היה בכך צורך ברור. השניים קנו מסכות, כפפות וגז פלפל וזייפו את לוחית הרישוי – ולאחר מכן הנאשם החזיק במכונת אקדח, מחסנית ותחמושת. נסיבות אלו מלמדות על כך שהחזקת הנשק אינה עומדת בפני עצמה, אלא קשורה לתכנית פלילית קונקרטית וקרובה שרקם הנאשם, בין לבדו בין עם אחיו. מסקנה זו מתעצמת בשים לב לכך שהנאשם לא הציע כל הסבר למעשיו, אלא הפנה את הזרקור לעבר אחיו בכל הנוגע לשכירת המכונת וקניית המסכות, הכפפות וגז הפלפל, והכחיש כל קשר לנשק. רק בשל יד המזל (והעובדה שהנאשם ואחיו חנו במקום הלא נכון) סוכלה תכניתו של הנאשם.

פסיקה עקבית של כל הערכאות התייחסה לחומרתן של עבירות נשק, והצורך להחמיר בענישה בגינן. רק לפני ימים ספורים חזר בית המשפט העליון על עקרון מנחה זה, בע"פ 147/21, ביטון:

7. **עבירות נשק לסוגיהן היו זה מכבר למכת מדינה. האיסורים על עבירות כאמור באים להגן על ערכים חברתיים שכוללים שמירה על חיי אדם ועל שלמות גופו, וכן שמירה על סדרי חיים תקינים ושלווים שאינם מופרעים על ידי איש האוחז באקדח, ברובה, או בתת-מקלע. יתירה מכך: עסקינן באיסורים על מעשי הכנה לקראת ביצועם של מעשים פליליים חמורים ומסוכנים עד-מאד, אשר נעשים באמצעות כלי ירייה ואשר כוללים איומים, תקיפה, ירי במקום מגורים, גרימת חבלה והמתה. בדרך כלל, מעשי הכנה שאינם מגיעים כדי ניסיון לעבור עבירה פלילית אינם בני עונשין; ואולם, לא כך הוא כאשר מדובר במעשי הכנה שחומרתם מגיעה כדי סיכון ממשי וחמור לפרט ולחברה כאחד (ראו: ש"ז פלר יסודות בדיני עונשין 48-52 (כרך ב', תשמ"ז)). על מעשי הכנה כאלה נענשים בחומרה, ואין זה מקרי שעצם הרכישה או ההחזקה של כלי נשק בלא רשות על פי דין להחזקתו גוררת אחריה עונש מרבי של שבע שנות מאסר, כאמור בסעיף 144(א) לחוק העונשין. עונש זה ועונשים אחרים, שחלקם חמורים אף יותר,**



## בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 20-06-62062 מדינת ישראל נ' טבול(עציר)

אשר מוטלים על עברייני נשק, מהווים חלק ממלחמתה הבלתי מתפשרת של החברה בנגע ששמו זילות חיי אדם והקלות הבלתי נסבלת של הלחיצה על ההדק (ראו דברי השופט י' אלרון בע"פ 4406/19 מדינת ישראל נ' סובח [פורסם בנבו] (5.11.2019) (להלן: עניין סובח)).

8. לזאת אוסיף, כי עונשי מאסר מרביים אינם באים לקבוע אך ורק את גבולה העליון של סמכות הענישה שבידי בתי המשפט. עונשים כאמור מבטאים את רמת הענישה הראויה במקרים החמורים ביותר של ביצוע העבירה שבה עסקינן, ומהם ניתן וראוי לגזור את מתחם העונשים עבור מקרים פחות חמורים (ראו פסקה 16 לפסק דיני בע"פ 3124/18 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (14.8.2019), והאסמכתאות שם (להלן: עניין פלוני)). מובן מאליו הוא, שגזירה כאמור אינה נעשית בדרך של התאמה מתמטית. מדובר אך ורק בזיקה עניינית לחומרת העבירה, כפי שנקבעה על ידי המחוקק שאת דברו אנו מקיימים. הקפדה על זיקה כאמור היא חלק מהבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה, אשר נעשתה בגדרו של תיקון 113 לחוק העונשין (ראו: ע"פ 8641/12 סעד נ' מדינת ישראל, פ"ד סו(2) 772 (2013)).

ר' גם [ע"פ 3877/16](#) ג'באלי נ' מדינת ישראל :

"בית משפט זה עמד פעמים רבות על החומרה היתרה הגלומה בביצוע עבירות בנשק ובכללן העבירה של החזקת נשק או נשיאתו שלא כדין. עבירות אלה מקימות סיכון חמור לשלום הציבור וביטחונו ומחייבות ליתן ביטוי עונשי הולם ומרתיע באמצעות הרחקת מבצע העבירה מן החברה לתקופת מאסר ממשית לריצוי בפועל... עוד נפסק כי חומרתן של העבירות בנשק אינה מסתכמת רק בנזק שאירע בפועל, כי אם בפוטנציאל הנזק הנובע מאותן עבירות".

מבלי להקל ראש בעבירה של החזקת אקדח "סתם", הרי שחומרת המקרה שלפני עולה עליו במידה ניכרת, לאור הנסיבות האופפות את המעשה: קניית המסכות, הכפפות וגז הפלפל וזיוף לוחיות הרישוי של המכונית, המעידות כולן על מטרה אסורה קונקרטית לשמה הוחזק הנשק. משכך, יש לקבוע בעניינו של הנאשם מתחם עונש הולם חמור יותר בהרבה מאשר הייתי קובע להחזקת אקדח בנסיבות "אילמות", על מנת לשקף את חומרת המעשים בהם הורשע ואת פוטנציאל הנזק הטמון בהם.

מקרה כמעט זהה לעניינו נדון בבית המשפט המחוזי חיפה, בת"פ 15148-03-12. באותו הליך הורשע נאשם בכך שהחליף לוחיות רישוי של מכונית ללוחיות מזויפות והחזיק בה אקדח, מספר זוגות כפפות ואקדח דמה, שנחזה להיות עם משתיק קול. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם את מעשיו של הנאשם הוא מאסר, לתקופה שבין שנתיים לארבע שנים. מדובר בנסיבות כמעט זהות למקרה שלפני, והתקשיתי לקבל את טענת ב"כ הנאשם, כי החזקת אקדח דמה עם משתיק קול מהווה נסיבה מחמירה משמעותית. אמנם אקדח דמה אינו חפץ תמים (בודאי כאשר הוא מוחזק עם אקדח אמיתי במכונית



## בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 20-06-62062 מדינת ישראל נ' טבול(עציר)

שלוחיות הרישוי שלה זויפו) אך מדובר בחפץ שהחזקתו לכשעצמה אינה אסורה והוא אינו טומן בחובו סיכון גופני לאחרים – מה שלא ניתן לומר על גז הפלפל שהוחזק במכונית בהליך שלפני.

בקביעת מתחם העונש, אבטא את חומרת מעשיו של הנאשם, הסיכון המוחשי הטמון בהחזקת הנשק והנסיבות המחמירות האופפות את אופן ההחזקה. לאור אלה, המתחם שנקבע בת"פ 12-03-15148, מאסר לתקופה שבין שנתיים לארבע שנים, נראה הולם גם את המקרה שלפני (גם אם רמת הענישה בעבירות נשק הוחמרה מאז), ועל כן אאמצו.

### נסיבות שאינן קשורות לעבירה

הנאשם יליד 1993. רווק. לחובתו מספר הרשעות קודמות:

בשנת 2016 נידון לחמישה חודשי מאסר בפועל בגין עבירות אלימות, החזקת סכין וסמים.

בשנת 2017 נידון למאסר מותנה בגין עבירות סמים.

בשנת 2020 נידון לששה חודשי מאסר בגין עבירות סמים. במסגרת גזר הדין הופעל מאסר מותנה שהיה לחובתו של הנאשם. תחילה נקבע, כי הנאשם ישא בעונש זה בדרך של עבודות שירות, אך בשל מעצרו בתיק זה, הומר העונש למאסר ממש.

### אי הגשת כתב אישום נגד דביר

ב"כ הנאשם שם דגש בטיעונו על כך שהמאשימה לא הגישה כתב אישום נגד דביר. לטענת ב"כ הנאשם, היתה זהות במסד הראייתי בין השניים ועל כן המאשימה נהגה בחוסר שוויוניות והפלתה את הנאשם לרעה מטעמים פסולים, עת העמידה אותו לדין ולא את אחיו. כפי שפרטתי בהכרעת הדין, אכן על פי קריאתי את חומר הראיות שהוגש, ניתן היה להגיש כתב אישום גם נגד דביר. עם זאת קבעתי, כי הנאשם היה רחוק מלבסס התנהגות שרירותית, רשלנות קיצונית או מניע פסול של המאשימה. עוד קבעתי, כי החלטתה של המאשימה להמנע מהגשת אישום נגד דביר היא סבירה, שכן יש שוני בעצמת הראיות הקושרות את דביר לנשק, וההבחנה שעשתה בין השניים לגיטימית. אך מובן הוא, כי מקום בו המאשימה רואה פער ראייתי בין נאשמים, חובתה לאבחן ביניהם, ואין לצפות כי המאשימה תגיש כתב אישום נגד נאשם שיש לה ספק באשמתו, רק על מנת לנהוג ב"שוויון" מלאכותי בין שונים, או לחסום מראש טענות של אכיפה בררנית.

מעבר לכך, מלבד תחושה סובייקטיבית של הנאשם, לא נגרמה לו כל פגיעה בשל העובדה שהמאשימה נמנעה מלהגיש כתב אישום נגד דביר, שכן הדבר לא היה משפר את מצבו בשום צורה. עוד אומר, כי בטיעונים לעונש עלה, כי המאשימה הגישה נגד דביר כתב אישום, בו יוחסה לו עבירה של זיוף לוחית הרישוי (ת"פ 21-01-49228).

עם זאת, בקביעת העונש בתוך המתחם, גם עניין זה יקבל ביטוי מסוים.

### דיון והכרעה



## בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 62062-06-20 מדינת ישראל נ' טבול(עציר)

לחובת הנאשם אביא בחשבון את הרשעותיו הקודמות, ואת העובדה שנשא במאסר של חמישה חודשים, אשר לא הביא להרתעתו. עוד אביא בחשבון כי הנאשם עבר את העבירות בהן הורשע כשלושה חודשים בלבד לאחר שנגזר עליו עונש של ששה חודשי מאסר בעבודות שירות בשל עבירת סמים (ת"פ 36177-05-19) - ובעודו ממתין למועד ההתייצבות לעבודות (אשר הומר למאסר ממש). עניין זה מלמד על כשלון ההרתעה בעניינו של הנאשם ועל כך שלא השכיל לנצל את ההקלה לה זכה בתיק הקודם. מטעם זה, ראיתי להורות כי עונש המאסר אותו אגזור יצטבר לעונש המאסר הקודם.

כמו כן, הנאשם לא קיבל אחריות למעשיו ולא הסביר אותם.

לזכות הנאשם אביא בחשבון את אופן ניהול ההליכים, שהיה ממוקד וענייני, ולמרות הכפירה לא גרם לבזבוז זמן שיפוטי. כמו כן אביא בחשבון העובדה שהנאשם טרם נשא במאסר ממושך וכן את העובדה שלמרות שסביר להניח שאינו המעורב היחיד בעבירה, הוא היחיד שהועמד לדין בגינה.

בשים לב לכל אלה, אשית על הנאשם עונש בצידו הבינוני נמוך של המתחם.

### לפיכך גזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. שלושים ושניים חודשי בפועל. מתקופה זו ינוכו ימי מעצרו של הנאשם, מיום 8.6.20 עד יום 15.9.20 ומיום 1.12.20 ועד היום. תקופה בה שהה הנאשם במאסר בשל ת"פ 36177-05-19 לא תנוכה ועונש של ששה חודשי מאסר שנגזר עליו בתיק זה יצטבר לעונש זה.

ב. עשרה חודשי מאסר, בו לא יישא אלא אם יעבור עבירה הכרוכה בנשק שהיא פשע, תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.

ג. חמישה חודשי מאסר, בו לא יישא אלא אם יעבור עבירה הכרוכה בנשק שהיא עוון, קשר לפשע או שינוי סימני זיהוי של רכב, תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

ניתן היום, כ' אדר תשפ"א, 04 מרץ 2021, במעמד הצדדים.



## בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 62062-06-20 מדינת ישראל נ' טבול(עציר)

ירון מינטקביץ, סגן נשיא